

ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

আবেদনকাৰী:

শ্ৰী চন্দ্ৰগৌড়া ৰামগোণ্ডা পাটিল আৰু অন্য এজন

বনাম

উত্তৰদাতা

মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ আৰু অন্যান্য।

বিচাৰৰ তাৰিখ: ০২/০৯/১৯৯৬

বিচাৰপীঠ

ৰামস্বামী, কে।

বিচাৰপীঠ

ৰামস্বামী, কে।

জি. বি. পট্টনাইক (ন্যায়াধীশ)

আইন:

শীৰ্ষটোকা

ৰায়:

আদেশ

বিশেষ অনুমতি আবেদন (চি) সংখ্যা ১৯৯৬ চনৰ ১৯০৩০ [চিচি-৪২০৪/৯৬]

আদেশ

এই বিশেষ অনুমতি আবেদনসমূহ ১৯৯০ চনৰ ১২ মাৰ্চৰ ডব্লিউ.পি. সংখ্যা ৫১৯৬/৮৯ আৰু ১৯৯৬ চনৰ ২৬ এপ্ৰিলৰ ডব্লিউ.পি. নং. ১৫৫২/৯৬ সংক্ৰান্তে

গৃহীত ৰায়ক প্ৰত্যাহ্বান জনাই দাখিল কৰা হৈছে। প্ৰথম লেখ আবেদন দাখিল কৰাত পলম হোৱাৰ কোনো বৈধ কাৰণ নাই। দ্বিতীয় লেখ আবেদনৰ ক্ষেত্ৰত, তথ্য সম্পৰ্কীয় বিবাদ নাই। ১৯৭৪ চনত ৰাজ্য চৰকাৰে এখন আঁচনিত অনুমোদন জনায় আৰু মহাৰাষ্ট্ৰ আঞ্চলিক নগৰ পৰিকল্পনা আইন ("এম আৰ টি পি আইন")ৰ ধাৰা ১২৬(৪)ৰ অধীনত এক অধিসূচনা জাৰি কৰা হয়, যাৰ লক্ষ্য আছিল আঁচনিখনত উল্লেখ কৰা নিৰ্দিষ্ট উদ্দেশ্যৰ বাবে মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা। সেই অনুসৰি, ভূমি অধিগ্ৰহণ বিষয়াৰ দ্বাৰা ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪ (সংক্ষেপে, "আইন") ৰ ধাৰা ১১ৰ অধীনত ১৯৭৭ চনৰ ১১ নৱেম্বৰত এক বিশেষ ঘোষণা কৰা হয়। ইয়াৰ পূৰ্বে ১৯৭৪ চনৰ ২১ অক্টোবৰত ভূমিৰ স্বত্ব লোৱা হৈছিল। ভূমিখণ্ডৰ ব্যৱহাৰৰ পিছত, ৰাহি হোৱা ভূমি কোলহাপুৰ পৌৰসভাৰ কিছুমান পাৰিষদ আৰু কৰ্মচাৰীক আবন্টনৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ বিচৰা হয়। ফলস্বৰূপে, প্ৰথম লেখ আবেদন দাখিল কৰা হয় আৰু সেইখন ১৯৯০ চনৰ ১২ মাৰ্চত ইয়াৰ গুণাগুণৰ ভিত্তিত নাকচ কৰা হয়। ইয়াৰ পিছত আবেদনকাৰীসকলে এই অধিগ্ৰহণক প্ৰত্যাহ্বান জনাই গোচৰ তৰে যদিও ইয়াক ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নহয় বুলি বিবেচিত হোৱাৰ বাবে খাৰিজ কৰা হয়। ইয়াৰ পিছত ১৫৫২/৯৬ নং লেখ আবেদনখন দাখিল কৰা হয়। এই লেখ আবেদনখনো পূৰ্বৰ আদেশৰ সৈতে একে কাৰণ নিৰ্ভৰ বুলি গণ্য কৰি খাৰিজ কৰা হয়। ফলস্বৰূপে দ্বিতীয়খন লেখ আবেদনো ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য বুলি গণ্য কৰিব পৰা নগ'ল।

আবেদনকাৰীসকলৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতা শ্ৰী নাইকে যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে দ্বিতীয় লেখ আবেদনত আবেদনকাৰীসকলে ১৯৭৩ চনৰ ১০ অক্টোবৰৰ ৰাজ্য চৰকাৰৰ প্ৰস্তাৱ অনুসৰি পুনৰ দখল লাভ কৰাৰ লক্ষ্য আগত ৰাখিছিল। এই প্ৰস্তাৱত নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল যে অব্যৱহৃত মাটি মূলতঃ আন যিকোনো ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা উচিত আৰু যদি সেয়া সম্ভৱ নহয়, তেন্তে ইয়াক বিকল্প হিচাপে পূৰ্বৰ মালিকসকলক ঘূৰাই দিব লাগে। যিহেতু তেওঁ চৰকাৰী প্ৰস্তাৱটো বলৱৎ কৰাটো সমৰ্থন কৰিছিল গতিকে পূৰ্বৰ একে আদেশৰ গঠনমূলক কাৰণৰ ভিত্তিত লেখ আবেদনখন খাৰিজ কৰিব নোৱাৰি। তেওঁ চৰকাৰী প্ৰস্তাৱ বলৱৎ কৰাৰ প্ৰতি সমৰ্থন জনোৱা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় কিছুমানকো ভিত্তি হিচাপে ল'ব বিচাৰিছিল।

আমি নাভাবো যে এই আদালত পূৰ্বৰ মালিকসকলক ভূমি পুনৰ দখল কৰাৰ বাবে নিৰ্দেশ দিয়াৰ পক্ষপাতী, কাৰণ উক্ত ভূমি বহুদিন আগতেই অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছে আৰু সকলো সমস্যাৰ পৰা মুক্ত কৰি পৌৰসভাৰ হাতত ন্যস্ত কৰা হৈছে। আমি কোনো এখন লেখ আবেদনৰ অধিসূচনাৰ বৈধতাক স্বীকাৰ কৰা নাই। এইটো স্বতঃসিদ্ধ কথা যে কোনো এক ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যৰ বাবে অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমি আন কোনো ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হ'ব। ইয়াৰ মূল উদ্দেশ্যও আছিল ইয়াক ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা। ইয়াৰ উদ্দেশ্য এইটো নহয় যে ব্যৱহাৰ নোহোৱা যিকোনো ভূমি, অধিসূচনাৰ তাৰিখ মতে বজাৰ মূল্য অনুসৰি পৰ্যাপ্ত ক্ষতিপূৰণ দিয়া পূৰ্বৰ মালিকক পুনৰ প্ৰদান কৰিব লাগিব। এনে পৰিস্থিতিত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে দুয়োখন লেখ আবেদনতে অনুদান প্ৰদান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাটো যুক্তিসংগত।

গতিকে এই বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনসমূহ নাকচ কৰা হয়।

অনুবাদঃ দিতিমণি গগৈ
স্পেচিয়েল অফিচাৰ
অনুবাদ শাখা

Disclaimer- The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষা লৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে । ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰী কৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”